

Дитина:

— Скажи мені, мати,
Де йде сонце спати?

Мати:

— За високу гору,
В золоту комору.

Дитина:

— А хто йому стелить
На білій постелі?

Мати:

— Зіронька вечірня,
Гарна, як царівна.

Дитина:

— Хто ж його колише
Усе тихше й тихше?

Мати:

— Соловей піснями,
Тиха нічка снами.

Дитина:

— А які сни має,
Коли засинає?

Мати:

— Сняться йому квіти,
Що вдень для них світить.

Дитина:

— А хто його збудить,
Як світати буде?

Мати:

— Пташечки веселі
Збудять із постелі.

Дитина:

— А на що, як встане,
То найперше погляне?

Мати:

— На тебе, серденько,
Як встанеш раненько.